

Wisława Szymborska 1923-ban született egy Poznań környéki faluban, jelenleg Krakkóban él. Csodák vására címmel ez év februárjában jelentette meg az Európa Könyvkiadó a költőnő válogatott verseinek fordításkötetét. Csordás Gábor írja Wisława Szymborskáról a könyv utószavában: "...félreismerhetetlenül egyedi, mondhatnánk szélsőségesen individuális költészet Szymborska költészete. Azzá teszi nyelvhasználatát,

amely az élőbeszéd plasztikusságával képes felidézni egy nagyon is konkrét, eleven, egyszeri egyéniséget. De egyszeri, konkrét egyéniség minden egyes verse is. Neki nincsen »saját poétikája«— minden versének saját poétikája van... Végül pedig: alapjaiban individuális (de nem individualista) egész világszemlélete is. Hiszen önála minden porszem, minden fűszál önálló életet élő, egyedi személyiséggel rendelkezik."

Ne még

(Jeszcze)

A leplömbált vagonokban
nevek járják a hont,
de hogy hová és meddig
utaznak ők így, semmit,
ne kérdezz, se válaszom, se szóm.

Nátán név öklét a fal sebezte fel,
Izsák neve hibbantán énekel,
kiáltozik a Sára név, vizet
a félholtra tikkadt Áron nevinek.

Maradj nyugodtan, Dávidnak neve.
A te neved ítélet, legyőzetés,
nem leszel senkié se, kivetett,
viselni itt, e tájon túl nehéz.

Legyen a fiadnak neve szláv,
mert itt a haja szála is számít,
s ha szeme vágása, neve más,
lehet a legjobb, rosszá válik.

Maradj nyugodtan. Fiad neve Lech.
Maradj nyugodtan. Ne ugorj, ne még.
Maradj. A telő éjjel is nevet,
s csúfol a sínen kattogó kerék.

Felhővé lett nép száll a hon fölé.
Abból kis esőcske, egyetlen könnycsepp,
kis eső, cseppnyi könny, száraz év.
A sínék fekete vadonba szöknek.

Át-ko-zott, kattog a vas. Vak rêngeteg.
Át-ko-zott. Vonul a jajszó-tömkével.
Át-ko-zott. Hallom az éjszakában egyre,
át-ko-zott, ahogy a csend robog a csendbe.

Csajka Gábor Cyprian fordítása

